

На основу члана 53. алинеја 8. Пословника Народне Скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 99/06) Законодавни одбор Народне Скупштине Републике Српске, на сједници 20. јула 2007. године, утврдио је пречишћени текст Закона о занатско-предузетничкој дјелатности („Службени гласник Републике Српске“, број: 16/02; 39/03; 97/04; 34/06; 60/07) у којем је означен дан ступања на снагу наведеног закона.

Број: 02/3 - 1272 - 1 /07
Предсједник
Бања Лука, 20. јула 2007. године
одбора

Законодавног

Др Жељко Мирјанић

ЗАКОН
О ЗАНАТСКО - ПРЕДУЗЕТНИЧКОЈ ДЈЕЛАТНОСТИ
- Пречишћени текст -
I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом прописују се и уређују услови, оснивање, начин обављања занатско-предузетничке дјелатности (у даљем тексту: предузетничке дјелатности), организовање предузетника и надзор.

Члан 2.

Предузетничком дјелатношћу, у смислу овог закона, сматра се свака привредна дјелатност утврђена Законом о класификацији дјелатности коју физичко лице обавља производњом, прометом и пружањем услуга на тржишту, ради стицања добити и чије обављање није уређено или забрањено посебним законом.

Предузетничком дјелатношћу сматрају се и стари, умјетнички занати и послови домаће радиности.

Законом се могу изузетно, када то захтијева природа тих дјелатности или посебан државни интерес, одредити дјелатности које се не могу обављати личним радом.

Министар надлежан за индустрију и технологију утврдиће списак дјелатности које се сматрају умјетничким и старим занатима, односно пословима домаће радиности.

Члан 3.

Предузетник у смислу овог закона је физичко лице које обавља дјелатност у своје име и за свој рачун ради стицања добити.

Члан 4.

За обављање предузетничке дјелатности предузетник оснива радњу. Под радњом се, у смислу овог закона, подразумијева одговарајући облик пословања (радионица, канцеларија, биро, агенција, студио, пансион, атеље, лабораторија и слично).

Предузетник може основати једну или више радњи у једном или више пословних простора, ако у сваком пословном простору испуњава услове за обављање тражене дјелатности.

Члан 5.

Радња се оснива за обављање дјелатности за које је неопходан пословни простор.

Предузетник може, ако за то није услов пословни простор, пријавити самостално обављање предузетничке дјелатности.

Дјелатност из става 2. овог члана физичко лице пријављује надлежном општинском органу и ако испуњава остале законске услове, добија рјешење за обављање те дјелатности.

Члан 6.

Ради заједничког обављања предузетничке дјелатности више физичких лица могу основати заједничку радњу, односно ортачку радњу, или регистровати заједничко обављање дјелатности за које није услов пословна просторија.

Члан 7.

Предузетник обавља дјелатност сопственим средствима рада која одговарају техничкој природи обављања те дјелатности.

Предузетник може, под условима утврђеним законом, користити средства рада и пословне просторије по основу закупа и по другим основама.

Члан 8.

Предузетник, по правилу, запошљава раднике.

Међусобна права, обавезе и одговорности предузетника и лица које запошљава, уређују се уговором о раду који закључује у складу са законом и колективним уговором.

Члан 9.

Одредбе закона и других прописа из области радних односа, техничке опремљености, заштите на раду, заштите животне средине, санитарних и здравствених услова, изградње и коришћења објеката и пословних просторија и средстава рада које се односе на предузећа, сходно се примјењују на обављање предузетничке дјелатности.

Члан 10.

Предузетник има исти друштвено-економски положај и иста права и обавезе као и други привредни субјекти.

Члан 11.

Ако предузетник не извршава материјалне обавезе, које проистичу из обављања дјелатности, покренуће се поступак за измирење истих у складу са важећим законским прописима.

Члан 12.

Скупштина локалне заједнице својом одлуком прописује распоред почетка и завршетка радног времена за поједине дјелатности.

II - ОБАВЉАЊЕ ПРЕДУЗЕТНИЧКЕ ДЈЕЛАТНОСТИ

1. Општи услови за обављање дјелатности

Члан 13.

Предузетник може основати радњу и обављати предузетничку дјелатност ако добије рјешење за оснивање радње, односно рјешење за обављање предузетничке

дјелатности, у складу са одредбама овог закона.

Члан 14.

Предузетник може основати радњу или обављати предузетничку дјелатност ако испуњава сљедеће услове:

1. да је пунољетан и да је пословно способан;
2. да је држављанин Републике Српске или Федерације Босне и Херцеговине, односно држављанин Босне и Херцеговине;
3. да му правоснажном одлуком надлежног органа није изречена мјера забране обављања те дјелатности;
4. да испуњава услове опште здравствене способности и посебне здравствене способности ако је то законом условљено за обављање одређених дјелатности;
5. да посједује опрему, односно средства рада, кадрове и одговарајући простор, осим ако природа дјелатности, односно послова то не захтијева.

Уколико посебним законом није друкчије прописано, физичко лице може основати радњу или обављати предузетничку дјелатност као допунско занимање ако испуњава услове из става 1. овог члана и ако запосли лице које испуњава услове предвиђене овим законом за обављање одређених дјелатности.

Надлежни министар одређује дјелатности за чије обављање није потребан пословни простор.

Ако је законом прописана одговарајућа стручна спрема за обављање одређене дјелатности, поред услова из претходног става подносилац пријаве је дужан приложити и доказ да посједује одговарајућу стручну спрему, или да запосли лице са одговарајућом стручном спремом.

Члан 15.

Простор, средства рада, функционално земљиште и друге битне услове везане за обављање дјелатности морају задовољавати одредбе члана 9. Закона и других одговарајућих прописа.

Дјелатност се може обављати и у стамбеним просторијама под условима и за дјелатности које ће прописати министар надлежан за урбанизам, стамбено-комуналне дјелатности, грађевинарство и екологију.

Члан 16.

Страни држављани могу основати радњу или обављати предузетничку дјелатност под истим условима као и домаћи држављани.

2. Оснивање радње

Члан 17.

Физичко лице које намјерава да оснује радњу, подноси захтјев надлежном општинском органу за послове привреде у општини гдје ће имати пословно сједиште.

Захтјев из става 1. овог члана садржи:

1. лично име, број личне карте и ЈМБ подносиоца захтјева, а физичко лице страни држављанин подноси доказ којим се утврђује његов идентитет;

2. пребивалиште и адресу становања;

3. занимање, школску спрему осим за послове који се сматрају старим, умјетничким занатима и пословима домаће радиности;

4. назив дјелатности и фирму;

5. адресу простора у коме ће се дјелатност обављати;

6. адресу пословног сједишта;

7. основ коришћења простора у коме ће се дјелатност обављати и адресу ако се ради о издвојеном простору и

8. датум почетка обављања дјелатности.

9. овјерену писмену изјаву да посједује опрему, односно средства рада, кадрове и одговарајући простор.

За обављање предузетничке дјелатности за коју није потребан пословни простор, уз захтјев се достављају подаци из става 2. овог члана, осим података из тач. 5. и 7.

Уз захтјев се подносе докази о испуњености услова из члана 14. Закона, у оригиналу или овјереним копијама.

Надлежни орган из става 1. овог члана у поступку издавања рјешења којим се одобрава обављање дјелатности не провјерава правни основ коришћења пословног простора из става 2. тачка 7. овог члана.

Под пословним простором у смислу предходног става подразумијевају се просторије изграђене у складу са урбанистичко-грађевинским прописима, а што утврђује надлежни орган рјешењем о употребној дозволи.

Постојање рјешења о употребној дозволи није услов за издавање рјешења о одобрењу обављања дјелатности, али се ова чињеница провјерава заједно са утврђивањем испуњености услова из члана 14. став 1. тачка 5. Закона.

Предузетник има неограничену одговорност за штету проузроковану трећим

лицима која је изазвана давањем нетачне изјаве о испуњавању услова из става 2. тачке 9. овог члана.

Садржај изјаве из става 2. тачка 9 овог члана, зависно од врсте предузетничке дјелатности, прописале надлежни министар.

Члан 18.

Надлежни општински орган управе дужан је да подносиоцу захтјева изда рјешење којим се одобрава обављање дјелатности у року од осам дана од дана подношења захтјева.

Испуњеност услова из члана 14. став 1. тачка 5. закона се претпоставља на основу поднесене овјерене писмене изјаве из члана 17. став 2. тачка 9. Закона.

Уколико је посебним законом или другим прописом, као услов, предвиђено прибављање посебног рјешења за обављање појединих дјелатности, наведено рјешење није услов за издавање рјешења којим се одобрава обављање дјелатности, али се ова чињеница провјерава заједно са утврђивањем постојања услова из члана 14. став 1. тачка 5. Закона.

Предузетник може да почне обављање дјелатности када од надлежног органа добије рјешење којим му се одобрава обављање дјелатности.

Испуњеност услова из члана 14. став 1. тачка 5. Закона утврђује надлежна инспекција у редовном инспекцијском прегледу, најкасније у року од 15 дана од дана пријема рјешења из става 1. овог члана без обзира да ли је предузетник отпочео пословање.

Након извршеног редовног инспекцијског прегледа из става 5. овог члана надлежни инспектор сачињава записник о извршеном инспекцијском прегледу.

Уколико се у инспекцијском прегледу утврди да за пословни простор предузетник не посједује употребну дозволу из члана 17. став 7. Закона, о томе обавјештава орган управе надлежан за област уређења простора.

Уколико се инспекцијским прегледом утврди да нису испуњени услови из члана 14. став 1. тачка 5. Закона, надлежни инспектор обавезан је да предузме мјере и радње, у складу са одредбама закона којима се уређује област инспекција.

Против рјешења којим је одбијен захтјев за оснивање радњи и обављање предузетничке дјелатности дозвољена је жалба. Жалба се подноси надлежном министарству.

Члан 19.

Рјешење за оснивање радње, односно обављање предузетничке дјелатности садржи јединствени матични број предузетника, назив дјелатности за које предузетник испуњава услове, назив фирме и пословно сједиште фирме, те матични број радње или дјелатности фирме.

Рјешење из претходног става доставља се: подносиоцу пријаве, надлежном органу пореске управе, надлежним инспекцијским органима, надлежном фонду пензијског и инвалидског осигурања и здравственог осигурања, занатско-предузетничкој комори, републичком заводу за статистику, као и надлежном органу управе ако предузетник има пребивалиште на подручју друге општине.

Члан 20.

Ако нису испуњени сви услови за оснивање радње или обављање дјелатности или захтјев не садржи све податке, односно нису приложени сви докази у смислу чл. 14. и 17. Закона, надлежни орган општине одложиће упис у регистар и од подносиоца захтјева затражити да недостатак отклони.

У случају из става 1. овог члана, нови рок за упис у регистар тече од дана када подносилац пријаве обавијести надлежни општински орган о отклањању недостатака.

Ако нису испуњени услови прописани овим законом за оснивање радње или обављање предузетничке дјелатности или се недостаци не могу отклонити у складу са одредбама овог члана, надлежни општински орган ће рјешењем одбити упис пријаве у регистар.

Члан 21.

На захтјев физичког лица које намјерава да оснује радњу, односно обавља предузетничку дјелатност, а не располаже пословним простором или средствима рада, надлежни орган издаће рјешење за оснивање радње, односно припрему обављања дјелатности са роком важности до једне године.

Прије почетка обављања дјелатности лице из става 1. овог члана дужно је обезбиједити пословни простор, односно средства рада и поднијети захтјев надлежном органу управе ради утврђивања испуњености услова за оснивање радње, односно обављање предузетничке дјелатности.

Надлежни орган управе издаће рјешење на начин регулисан овим законом.

Члан 22.

Рјешење за оснивање радње, односно за обављање дјелатности и све промјене за које је потребно рјешење, у смислу одредаба овог закона, уписују се у регистар који води општински орган управе, о чему у писменој форми обавјештава субјекте из члана 19. став 2. Закона, а најкасније у року од три дана.

3. Пословно седиште и назив фирме

Члан 23.

Пословно сједиште предузетника је мјесто у коме предузетник обавља дјелатност.

Ако се дјелатност обавља у више места, једно од тих мјеста предузетник ће одредити за пословно седиште.

Ако за обављање дјелатности није потребан пословни простор, пословним седиштем сматра се мјесто у којем предузетник има пребивалиште.

Члан 24.

Оснивач радње може промијенити сједиште на подручје друге општине.

За случај из става 1. овог члана, оснивач подноси захтјев за промјену сједишта и постојеће рјешење о упису у регистар надлежном општинском органу општине на чијем ће подручју бити ново пословно сједиште.

Надлежни општински орган из става 2. овог члана, у року од осам дана од дана подношења захтјева и доказа о испуњености услова из чл. 14. и 17. Закона доноси рјешење о промјени сједишта и упису радње у регистар и један примерак рјешења упућује надлежном општинском органу старог сједишта радње како би исти по пријему рјешења извршио брисање радње из регистра, о чему у року од три дана обавјештава субјекте из члана 19. став 2. Закона.

Члан 25.

Назив фирме је име под којим се води радња, односно обавља дјелатност.

Предузетник обавља дјелатност под фирмом уписаном у регистар код надлежног општинског органа управе. Фирма садржи лично име предузетника, дјелатност и пословно сједиште.

Прописи који се односе на означавање и промјену фирме предузећа сходно се примјењују и на означавање и промјену фирме радње, односно дјелатности.

Фирма може да садржи цртеже, слике, ознаку којом се ближе одређује радња, односно дјелатност.

Фирма ортачке радње садржи и ознаку да је ортачка, имена свих оснивача и једног или више њих и ознаку "и остали".

Предузетник је дужан да фирму истакне на видном мјесту.

Ако предузетник обавља дјелатност изван пословног сједишта, дужан је да фирму истакне и на мјесту, односно објекту где такву дјелатност обавља.

4. Начин пословања и престанак обављања дјелатности

Члан 26.

Предузетник може обављати само оне дјелатности и послове који су одређени рјешењем о упису у регистар.

Члан 27.

Предузетник, односно оснивачи, управљају радњом, односно ортачком радњом. Предузетник заступа и представља радњу.

У случајевима предвиђеним овим законом радњу могу водити и заступати запослени радници – пословође.

Члан 28.

Предузетник је одговоран за законито пословање и за законит рад лица која запошљава.

За материјалне обавезе које проистичу из обављања дјелатности, предузетник одговара цјелокупном својом имовином.

Предузетник може обављати дјелатност у више издвојених простора који морају испуњавати услове из чл. 9 и 15. Закона.

Под издвојеним простором, у смислу овог закона, подразумијева се један или више међусобно одвојених простора у којима се обавља дјелатност, а који се налазе ван сједишта радње.

Члан 29.

Предузетник је обавезан да у сваком издвојеном простору у којем ради више од три радника именује пословођу који мора испуњавати услове из члана 14. тач. 1. до 5. Закона.

Пословођа води посао у име и за рачун предузетника.

Члан 30.

Обављање предузетничке дјелатности у издвојеном простору предузетник пријављује надлежном општинском органу.

Орган из става 1. овог члана издаје рјешење о обављању дјелатности у издвојеном простору и исто се уписује у регистар.

Члан 31.

Предузетник, односно оснивачи ортачке радње дужни су да:

1. одобрену дјелатност обављају квалитетно, у складу са законима, прописима, добрим пословним обичајима и пословним моралом;

2. на видном месту истакну цјеновник својих производа, односно услуга и наплату врше према том цјеновнику;

3. у пословном простору или за вријеме обављања дјелатности посједује рјешење о упису у регистар и доказ о запошљавању радника;

4. купцу, односно кориснику услуга, издају рачун о продатој роби, односно извршеним услугама;

5. гарантују квалитет производа, односно услуга и отклоне недостатке или накнаде причињену штету купцу производа, односно кориснику услуга, у складу са важећим прописима и стандардима;

6. истакну распоред радног времена, који је усаглашен са прописаним и придржавају се истакнутог распореда;

7. пријаве сваку промјену пословног сједишта;

8. воде уредну евиденцију о обављању дјелатности у складу са законом и другим прописима;

9. спроводе прописане мјере заштите на раду и заштите животне средине, које се односе на обављање регистроване дјелатности;

Ако се дјелатност обавља у стану, предузетник је дужан да омогући надлежним инспекцијским органима преглед просторија, односно простора у коме обавља дјелатност.

а) Привремени престанак обављања дјелатности

Члан 32.

Предузетник може привремено престати да непосредно води радњу и да

дјелатност настави преко пословође коме даје писмено овлашћење у случајевима спријечености за рад због болести, вршења војне обавезе и другим оправданим случајевима.

Пословођа мора испуњавати све услове предвиђене овим законом за обављање одређених дјелатности.

У случајевима када предузетник обавља дјелатност преко пословође, за пословање радње одговоран је пословођа.

Привремено повјеравање обављања дјелатности из става 1. овог члана другом лицу може трајати док постоје разлози из поменутог става, а најдуже годину дана.

У случају трудничко-породилског одсуства, поверавање обављања дјелатности другом лицу може трајати док траје исто одсуство.

Члан 33.

За случај из претходног члана предузетник је дужан поднијети пријаву надлежном општинском органу у року од осам дана од дана настанка разлога за престанак непосредног вођења радње.

На основу поднијете пријаве и приложених доказа надлежни општински орган управе у року од осам дана издаће рјешење и исто доставити надлежном пореском органу.

Члан 34.

Предузетник је дужан да поднесе пријаву надлежном општинском органу управе о настављању обављања дјелатности када престану разлози из члана 32. став 1. Закона.

Члан 35.

Предузетник може поднијети пријаву надлежном општинском органу за привремени престанак рада (привремено затварање радње или привремени престанак обављања предузетничке дјелатности) у случају стручног усавршавања и других разлога који зависе од воље оснивача, најдуже 12 мјесеци непрекидно.

Пријаву из претходног става, која садржи разлоге и трајање престанка рада, предузетник је дужан поднијети најкасније даном престанка рада, а пријаву за наставак рада, најкасније у року од осам дана од дана настављања с радом.

На основу поднесене пријаве, надлежни општински орган у року од осам дана донијеће рјешење, којим се одобрава привремени престанак рада.

б) Престанак обављања дјелатности

Члан 36.

Предузетник престаје са обављањем дјелатности:

1. одјавом,
2. по сили закона и
3. у другим случајевима одређеним законом.

Члан 37.

Одјава обављања дјелатности врши се писменим путем, прије престанка рада, код надлежног општинског органа управе, који о истом доноси рјешење.

Ако у одјави није назначен датум престанка обављања дјелатности, престанак се утврђује даном подношења захтјева за престанак обављања дјелатности.

Рјешење из става 1. уписује се у регистар даном правоснажности рјешења.

Рјешење о престанку обављања дјелатности надлежни општински орган управе доставља органима и организацијама из члана 19. став 2. Закона.

Члан 38.

Предузетник престаје са обављањем дјелатности по сили закона у сљедећим случајевима:

1. ако је правоснажним актом изречена заштитна мјера забране обављања дјелатности;
2. ако је коначним актом надлежног органа утврђена ништавост уписа у регистар;
3. смрћу или губитком пословне способности;
4. даном ступања на издржавање казне, ако буде осуђен правоснажном пресудом на казну затвора дужу од шест мјесеци;
5. ако предузетник више не испуњава услове из члана 14. тач. 1, 2, 3. и 4. Закона,
6. ако престану да постоје природни и други услови за обављање дјелатности,
7. ако не пријави наставак рада у складу са чланом 35. став 2. Закона.

Лице које престаје обављати дјелатност из разлога наведених у ставу 1. овог члана, губи својство предузетника брисањем из регистра.

Члан 39.

Надлежни општински орган управе донијеће рјешење да предузетник престаје са обављањем дјелатности ако је надлежни Суд части при Занатско-предузетничкој комори Републике Српске предложио да се донесе рјешење о престанку обављања дјелатности.

Члан 40.

У случајевима из члана 38. став 1. тач. 3. и 4. Закона, чланови породичног домаћинства могу наставити обављање дјелатности преко запосленог радника - стручног пословође, ако испуњава услове из члана 14. Закона.

Пријава за настављање дјелатности из претходног става подноси се најкасније у року од шест мјесеци од смрти предузетника, а у року од мјесец дана од дана правоснажности одлуке којом је утврђена пословна неспособност, односно од дана ступања на издржавање казне затвора предузетника.

Члановима породичног домаћинства у смислу овог закона сматрају се: брачни друг, дјеца, родитељи, усвојеници и усвојитељи, пасторчад и лица која је предузетник по закону дужан издржавати.

5. Заједничка радња - ортачка радња

Члан 41.

Ортачку радњу оснивају два или више физичких лица, а највише десет.

О оснивању ортачке радње закључује се уговор.

Уговором се уређују међусобни односи оснивача ортачке радње и он нарочито садржи: имена оснивача, предмет пословања, пословно сједиште радње и податке о пословном простору, одговорност према трећим лицима, оснивачка улагања и учешће у расподјели, заступање и представљање радње, услове и начин за приступање, односно иступање из ортачке радње и начин престанка ортачке радње.

Уз пријаву за организовање ортачке радње, поред доказа из члана 14. Закона, прилаже се и уговор из претходног става.

Сви оснивачи ортачке радње потписују пријаву и уз пријаву за оснивање ортачке радње подносе уговор из става 3. овог члана.

Члан 42.

Ортачка радња престаје са радом ако се број оснивача сведе на једног.

У случају из претходног става може се извршити пререгистрација у радњу једног лица.

Одредбе овог закона о радњи примјењују се и на ортачку радњу.

6. Умјетнички занати, стари занати и домаћа радиност

Члан 43.

Умјетничким занатима, у смислу овог закона, сматрају се послови обликовања племенитих материјала, камена, метала, дрвета, стакла и других материјала, при чијој изради долази до изражаја лични укус и вјештина произвођача по замисли и нацрту ствараоца или другог лица.

Члан 44.

Старим занатима, у смислу овог закона, сматрају се дјелатности израде и дораде предмета на начин и под условима којима се чува и одржава израз традиционалног народног стваралаштва.

Члан 45.

Домаћа радиност, у смислу овог закона, је дјелатност израде, дораде и оплемењавања предмета код којих преовлађује ручни рад и услуге у домаћинству.

Дјелатност домаће радиности обавља се самостално или уз помоћ чланова породичног домаћинства.

Члан 46.

На основу поднијетог захтјева надлежни општински орган управе доноси рјешење којим ће констатовати да ли су испуњени услови за обављање домаће радиности, умјетничког или старог заната и ако су испуњени услови, издаје рјешење за рад које ће бити уписано у регистар.

III - РЕГИСТАР ПРЕДУЗЕТНИКА

Члан 47.

Надлежни општински орган за привреду води регистар предузетника.

У регистар из претходног става нарочито се уписују: број рјешења, подаци из рјешења, датум почетка обављања дјелатности, подаци о простору који се користе ван пословног седишта, подаци о запосленим радницима, вођење радње преко

стручног пословође.

Занатско-предузетничка комора Републике Српске води јединствен регистар.

Јединствени регистар предузетника је јавна књига на основу које се издају и овјеравају одговарајућа увјерења и потврде.

IV - ОРГАНИЗОВАЊЕ ПРЕДУЗЕТНИКА

Члан 48.

Ради унапређења, усклађивања и заступања заједничких интереса, предузетници се могу удружити у општинска удружења.

Општинска удружења се могу удружити у регионалне Занатско-предузетничке коморе, а исте се могу удружити у Занатско-предузетничку комору Републике Српске.

Међусобна подјела рада, садржај и начин координације рада између Занатско-предузетничке коморе, регионалних комора и општинских удружења утврђује се статутом и одлукама скупштине Занатско-предузетничке коморе.

Члан 49.

Занатско-предузетничка комора предузетника може се колективно учланити у Привредну комору Републике Српске.

У случају колективног учлањења, међусобни односи Занатско-предузетничке коморе и Привредне коморе Републике Српске, регулишу се посебним актом.

Члан 50.

Скупштине општинских удружења предузетника и регионалних комора усвајају статуте.

Статутом удружења, односно регионалне коморе, регулишу се задаци, избор органа и њихове надлежности, међусобна права и обавезе чланова удружења, односно удружења и регионалних комора, унутрашња организација, изборне процедуре и др.

На статут удружења сагласност даје регионална комора, а на статут регионалне коморе сагласност даје Занатско-предузетничка комора.

Занатско-предузетничка комора

Члан 51.

Занатско-предузетничка комора је самостална, стручно-пословна, невладина, непрофитна организација која се оснива ради заступања и усклађивања заједничких интереса предузетника на подручју Републике Српске.

Сједиште Занатско-предузетничке коморе је у Бањој Луци.

Занатско-предузетничка комора Републике Српске је правно лице.

Члан 52.

Предузетници могу постати чланови Занатско-предузетничке коморе уписом у регистар предузетника.

Чланови Занатско-предузетничке коморе могу бити и друге организације и институције које за то изразе интерес, а у складу са статутом Занатско-предузетничке коморе.

Члан 53.

Дјелатност Занатско-предузетничке коморе је:

1. побољшање и унапријеђење предузетништва;
2. подстицање лојалне конкуренције и сузбијање нелојалне;
3. усклађивање интереса чланова;
4. успостављање адекватног протока информација са циљем побољшања предузетничке дјелатности;
5. подстицање стручног усавршавања и едукација предузетника увођењем савремених технологија;
6. усклађивање и изједначавање интереса предузетника и увођење јединствених стандарда;
7. покретање иницијативе за доношење законских прописа из области предузетништва и учешће у изради истих, те давање примједби и приједлога тијелима државне управе код доношења прописа из других области од интереса за предузетништво;
8. надзор над радом регионалних комора и сарадња са Привредном комором Републике Српске и другим асоцијацијама у земљи и иностранству;
9. подстицање запошљавања код предузетника;
10. пружање помоћи приликом оснивања и пословања радњи;
11. достављање информација по захтијеву надлежном министарству о стању и активностима у предузетничкој дјелатности;

12.вођење јединственог регистра предузетника;

13.обављање других послова у складу са Законом и статутом.

Рад Занатско-предузетничке коморе је јаван.

Занатско-предузетничка комора може обављати и посебне врсте послова на основу прописа или одобрења Владе Републике Српске.

Члан 54.

Органи Занатско-предузетничке коморе су: скупштина, управни одбор, надзорни одбор, Суд части и предсједник.

Члан 55.

Скупштина Занатско-предузетничке коморе је највиши орган управљања, а чине је, у складу са статутом, избрани представници чланова ове коморе.

Скупштина из претходног става овог члана:

1. доноси статут;
2. бира и разрјешава предсједника;
3. усваја програм рада, финансијски план пословања и годишњи извјештај о пословању;
4. бира и разрјешава чланове управног и надзорног одбора;
5. одлучује о расписивању избора, те спроводи исте;
6. доноси опште акте;
7. обавља и друге послове предвиђене овим законом и статутом коморе.

Члан 56.

Предсједник Занатско-предузетничке коморе представља комору, руководи њеним радом и одговоран је за законитост рада коморе.

Управни одбор Занатско-предузетничке коморе непосредно управља комором у складу са законом и статутом.

Надзорни одбор врши контролу рада над укупним пословањем Занатско-предузетничке коморе.

Члан 57.

При Занатско-предузетничкој комори постоји Суд части као независни орган. Начин избора, задаци и вријеме трајања мандата Суда части регулишу се статутом коморе.

Члан 58.

Статутом Занатско-предузетничке коморе детаљније се регулишу: задаци, састав, број чланова, начин избора и вријеме трајања мандата органа коморе, њена унутрашња организација, права, обавезе и одговорности чланова и коморе и сва друга питања која су значајна за рад ове коморе.

Статут Занатско-предузетничке коморе се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске".

Средства

Члан 59.

Средства за финансирање општинских удружења, регионалних занатско-предузетничких комора и Занатско-предузетничке коморе Републике Српске обезбјеђују се из следећих извора:

- чланарине,
- прихода од накнада за услуге,
- из других извора.

Скупштина Занатско-предузетничке коморе, на основу претходно утврђених критеријума, одлуком утврђује висину годишње чланарине, начин обрачуна, међусобну расподелу између Занатско-предузетничке коморе, регионалних занатско-предузетничких комора и општинских удружења, рокове и начин уплате. Чланарина коју плаћају чланови коморе, обрачунава се на основу њихове економске снаге.

Одлука скупштине из претходног става објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Управни одбор сваке године подноси скупштини Занатско-предузетничке коморе приједлог програма рада, финансијског плана као и годишњи извјештај о пословању и завршни рачун за претходну годину. Годишњи извјештај о пословању и завршни рачун за протеклу годину, претходно разматра надзорни одбор.

V - НАДЗОР И УПРАВНЕ МЈЕРЕ

Члан 60.

Надзор над спровођењем овог закона врше надлежни органи управе, као и други органи када су за то овлашћени посебним прописима.

Ако предузетник обавља дјелатности мимо дјелатности уписаних у регистар надлежног општинског органа управе или је обављање тих дјелатности у супротности са одредбама овог закона и прописима донесеним на основу њега,

надлежни инспектор донеће рјешење којим ће забранити обављање тих дјелатности.

Члан 61.

Ако пословне просторије, пословни простор, земљиште, уређаји, опрема, односно средства рада, која служе за обављање дјелатности, не одговарају прописаним условима, надлежни инспектор донеће рјешење којим ће наредити отклањање утврђених недостатака и одредити рок у којем се ти недостаци морају отклонити.

Ако се недостаци, у смислу претходног става, не отклоне у одређеном року, надлежни инспектор донеће рјешење о забрани обављања дјелатности док се ти недостаци не отклоне.

У случају теже повреде санитарних, здравствених и техничких услова, због којих могу настати теже посљедице по здравље и живот људи, надлежни инспектор донеће рјешење којим ће одмах забранити обављање те дјелатности, док се утврђени недостаци не отклоне.

Жалба против рјешења из претходног става не одлаже извршење рјешења.

VI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 62.

Новчаном казном у износу од 1.500,00 КМ до 5.000,00 КМ казниће се за прекршај предузетник који:

1. запошљава раднике супротно одредбама члана 8. став 2. Закона;
2. не придржава се прописаног почетка и завршетка радног времена (члан 12. Закона)
3. обавља дјелатност без организовања радње, односно без рјешења за обављање дјелатности (члан 13. Закона);
4. обавља дјелатност која није одређена рјешењем (члан 26. Закона);
5. поступа супротно одредби члана 31. Закона
6. без рјешења настави са обављањем дјелатности (члан 33. став 2. Закона)

За поновљене прекршаје из претходног става може се предузетнику изрећи и мјера забране обављања дјелатности у трајању од три мјесеца до једне године.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се физичко лице новчаном казном од 100,00 КМ до 1.500,00 КМ.

Члан 63.

Новчаном казном у износу од 1.000,00 КМ до 5.000,00 КМ казниће се за

прекршај предузетник ако:

1. не истакне фирму на видном месту (члан 25. став 6. Закона.);
2. не обавља дјелатност под фирмом уписаном у регистар (члан 25. став 1. Закона);
3. не пријави престанак рада и повјеравања послова другом лицу (члан 32. Закона).

Члан 64.

Новчаном казном од 150,00 КМ до 500,00 КМ казниће се предузетник ако:

- ако не пријави привремени престанак рада (члан 35. став 2. Закона).

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 65.

Предузетник је дужан да усклади своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Предузетнику који не усклади своје пословање у року из става 1. овог члана, престаје важност рјешења о оснивању радње, односно обављању предузетничке дјелатности, што ће надлежни општински орган управе утврдити рјешењем.

Члан 66.

Занатско-предузетничка комора Републике Српске је правни сљедбеник Савеза самосталних привредника Републике Српске основаног по Закону о самосталном привређивању ("Службени лист СР БиХ", бр. 26/89 и 29/90).

Занатско-предузетничка комора Републике Српске преузима средства, права и обавезе Савеза самосталних привредника Републике Српске.

Савез самосталних привредника који је организован по Закону о самосталном привређивању, дужан је своју организацију и рад ускладити са одредбама овог закона у року од 90 дана од дана ступања на снагу, а општинска удружења привредника дужна су у наредних 30 дана своју организацију ускладити са организацијом Занатско-пре-дузетничке коморе Републике Српске.

Члан 67.

Министарство надлежно за индустрију и технологију донијеће упутство о

садржају и начину вођења регистра предузетника у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Правилнике о минималним техничким условима за обављање одређених дјелатности донијеће надлежна министарства у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 68.

Занатско-предузетничка комора Републике Српске, регионалне занатско-предузетничке коморе и општинска удружења (у даљем тексту: облици организовања предузетника), дужни су у октобру 2003. године од досадашњег чланства, јавним позивом у средствима информисања затражити званично изјашњавање о наставку или престанку чланства у истима.

Чланови облика организовања предузетника који се у року од 30 дана од дана објављивања јавног позива из става 1. овог члана писаним путем изјасне да желе наставити чланство у неком од облика организовања, сматраће се добровољним члановима истих.

Члан 69.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о самосталном привређивању ("Службени лист СР БиХ", бр. 26/89 и 29/90).

Члан 70.

Овај закон ступио је на снагу 07. априла 2002. године, односно 11. јуна 2003. године изузев одредби чланова 47., 48. и 52. Закона које су ступиле на снагу 1. јануара 2004. године; 17. новембра 2004. године, 27. априла 2006. године и 19. јула 2007. године.